

ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลโรงเรียน

สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

Relationship Between The Learning Organization and Effectiveness of Schools

Under Sakon Nakhon Provincial Administration Organization

วารสารณ์ บุษดี*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร**

ดร.ละม้าย กิตติพร***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2557 จำนวน 137 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test) ชนิด One-Way ANOVA และค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก
3. ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จำแนกตามสถานภาพ โรงเรียน ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนประสิทธิผลการปฏิบัติงานในตำแหน่งของครูผู้สอน ระดับการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่าง
4. ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครจำแนกตามสถานภาพ โรงเรียน ทั้งโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนประสิทธิผลการปฏิบัติงานในตำแหน่งของครูผู้สอน ระดับการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่าง
5. ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ด้านที่ต้องพัฒนาประกอบด้วย การคิดเชิงระบบ สมาชิกที่มีความเป็นเลิศ และการเรียนรู้เป็นทีม ส่วนประสิทธิผลโรงเรียน ด้านที่ต้องยกระดับประกอบด้วย การบริหารงานบุคคล

คำสำคัญ : องค์การแห่งการเรียนรู้, ประสิทธิภาพโรงเรียน

* ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** ประธานบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

*** อาจารย์ประจำหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต และปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ABSTRACT

This research intended to : relationship between the learning organization and effectiveness of schools under Sakon Nakhon Provincial administration organization . The population and sample used in this research include : administrators, teachers and board director of basic education under Sakon Nakhon provincial administration organization. In the year 2557 of 137 people. The instrument used for data collection was a questionnaire about relationship between the learning organization and effectiveness of schools under Sakon Nakhon provincial administrative organization. The statistics used in the analysis the data was percentage, mean, standard deviation. Test the analysis using F-test (One-Way ANOVA) and pearson's product moment correlation.

The findings were as follows :

1. The learning organization by the comments administrators, teachers and board director of basic education under Sakon Nakhon provincial administration organization. The overall at high level.
2. The effectiveness the schools by the comments administrators, teachers and board director of basic education under Sakon Nakhon provincial administration organization. The overall at high level.
3. The learning organization by the comments administrators, teachers and board director of basic education under Sakon Nakhon provincial administration organization, classified according the status. Schools The overall and aspects of difference. The level statistically significant .01. The classified according the experience at work the position of the teachers. the level education of board director of basic education
4. The organization of the learning by the comments administrators, teachers and board director of basic education under Sakon Nakhon provincial administration organization. classified according the status. Schools The overall and aspects of difference. The level statistically significant .01. the experience at work the position of the teachers. The overall and each aspect no different, the level education of board director of basic education. The overall and each aspect no different.
5. Relationship between the learning organization and effectiveness of schools under Sakon Nakhon Provincial administration organization. The overall relationship positively and the level statistically significant .01.
6. Relationship between the learning organization : The need to develop consists of systematic thinking, Members with excellence and team learning the school effectiveness he need to raise consisted of personnel management.

Keywords : Learning Organization, Effectiveness of Schools

กุ่มิหลั้ง

รัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ในมาตรา 49 ที่บัญญัติไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2550, หน้า 15) ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ในมาตรา 24 กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนว่า ให้จัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสามารถและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริงการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

โรงเรียนเป็นองค์การให้บริการเรื่องการเรียนรู้เป็นหลัก ดังนั้น โรงเรียนจึงควรเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับองค์การแห่งการเรียนรู้ของ Senge และจากสภาพปัจจุบันที่กำลังอยู่ในยุคแห่งการปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิตของนักเรียน ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในโรงเรียนซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนโดยตรง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เพื่อนำแนวคิด หลักการที่เป็นสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาการศึกษา ให้ตอบสนองนโยบายการปฏิรูปการศึกษา เพื่อสามารถพัฒนานักเรียนให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพของตนเองซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับใด
3. ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งของครูผู้สอน ระดับการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. ประสิทธิภาพของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งของครูผู้สอน ระดับการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
5. ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร
6. แนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิภาพโรงเรียนที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

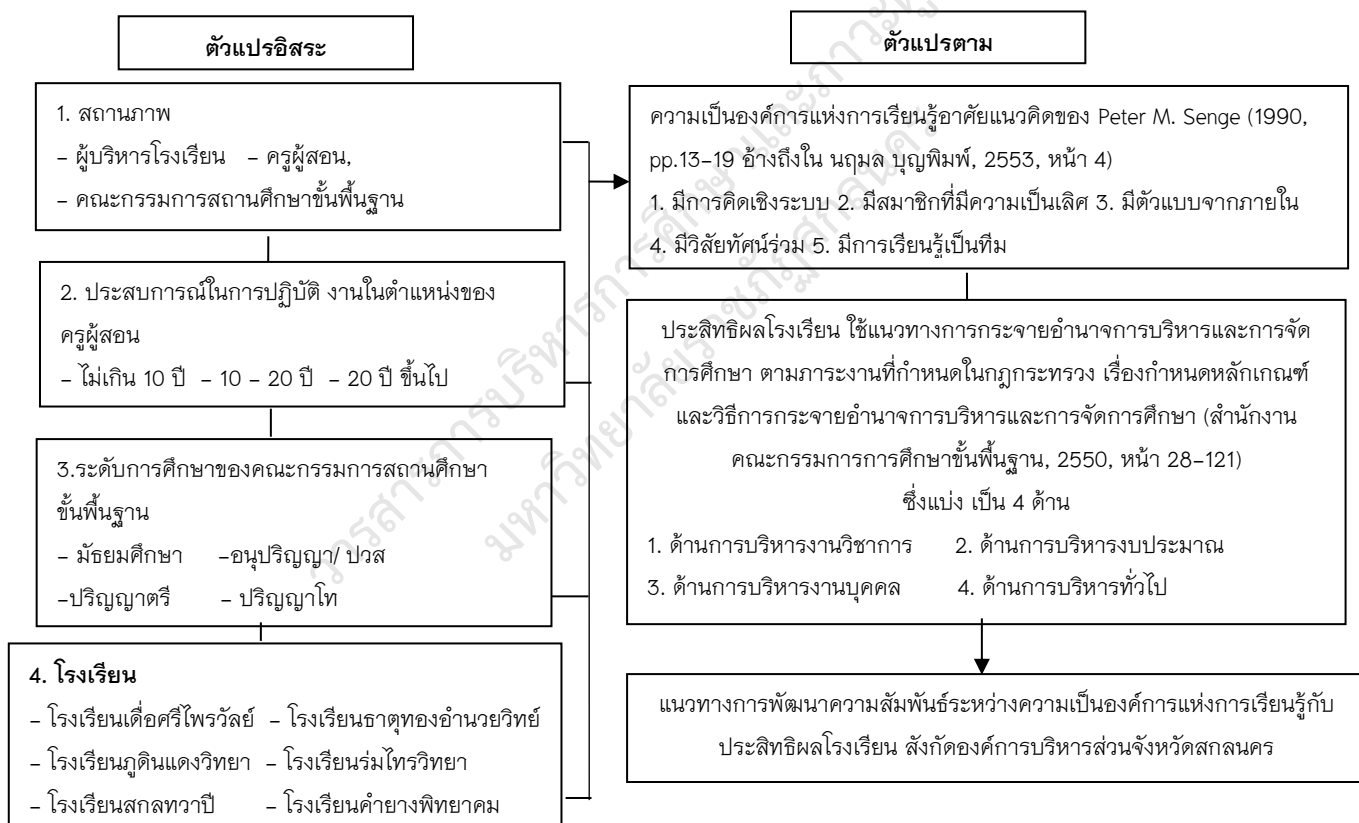
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งของ ครูผู้สอน ระดับการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร

4. เพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในตำแหน่ง ของครูผู้สอน ระดับการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และโรงเรียน สังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสกลนคร

5. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดองค์การ บริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

6. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลโรงเรียน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จำนวน 6 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนเคอศรีโพธิ์วัลย์ โรงเรียนธาตุทองอำนวยวิทย์ โรงเรียนภูดินแดงวิทยา โรงเรียนร่มไทรวิทยา โรงเรียนสกล

ทวาศปี และโรงเรียนคำยงพิทยาคม จำนวนทั้งสิ้น 210 คน ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 12 คน ครูผู้สอนจำนวน 126 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 72 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 137 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้อาศัยแนวคิดของ Peter M. Senge (1990, pp.13-19 อ้างถึงใน นฤมล บุญพิมพ์, 2553, หน้า 4)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผล ใช้แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ตามภาระงานที่กำหนดในกฎกระทรวง เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550, หน้า 28-121) ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน 1.ด้านการบริหารงานวิชาการ 2.ด้านการบริหารงบประมาณ 3.ด้านการบริหารงานบุคคล 4.ด้านการบริหารทั่วไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ในการทำหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามด้วยตนเองพร้อมได้กำหนดวันส่งคืน ถ้าโรงเรียนใดส่งแบบสอบถามยังไม่ครบ ผู้วิจัยจะติดตามเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการส่งแบบสอบถามเป็นรายโรงเรียน เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ร้อยละ (Percentage) 2. ค่าเฉลี่ย (Mean) 3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

1. ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ วิสัยทัศน์ร่วม ตัวแบบจากภายใน การเรียนรู้เป็นทีม

2. ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การบริหารงานทั่วไป การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานวิชาการ

3. ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จำแนกตามสถานภาพ โรงเรียน ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนประสมการณในการปฏิบัติงานในตำแหน่งของครูผู้สอน ระดับการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่าง

4. ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครจำแนกตามสถานภาพ โรงเรียน ทั้งโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในตำแหน่งของครูผู้สอน ระดับการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่าง

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ด้านที่ต้องพัฒนาประกอบด้วย การคิดเชิงระบบ สมาชิกที่มีความเป็นเลิศ การเรียนรู้เป็นทีม ส่วนประสิทธิภาพโรงเรียน ด้านที่ต้องยกระดับประกอบด้วย การบริหารงานบุคคล

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้สอน และคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเชื่อมโยง คิด มอง หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานในภาพรวม บุคลากรมีความคิด ท้นสถานการณ์ เห็นโอกาส ต่างๆ ที่มีประโยชน์ต่อโรงเรียน โรงเรียนมีผลงานทางวิชาการของครู เช่น งานวิจัย เอกสารการสอน แผนการสอน สื่อการสอน และนวัตกรรมอื่นๆ โรงเรียนมีบุคลากรที่ร่วมคิด ร่วมสร้างวิสัยทัศน์ของ โรงเรียนร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิลริย์ พงศ์กมลนามนท์ (2551, หน้า 117-120) ได้ศึกษา ความเป็น องค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี พบว่า 1) ความเป็นองค์การแห่งการ เรียนรู้ของสถานศึกษา โดยภาพรวม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับ มากทุกด้านและสอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรารัตน์ ศรีเมืองช้าง (2552, หน้า 83-85) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ ระหว่างองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า 1) การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พร เจริญ บัวพุ่ม (2552, หน้า 92) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข พบว่า 1) วิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุขมีสภาพการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ทั้งในด้านการเรียนรู้ของบุคคลและกลุ่ม ในองค์การและด้านการเรียนรู้ขององค์การ

2. ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนวางแผน จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมีการประสานระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา รวมทั้งควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน พัสดุ ทรัพย์สินของโรงเรียนให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของทาง ราชการ ผู้บริหารส่งเสริมให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ในการศึกษาต่อ การฝึกอบรมดูงานและวิจัย ตามแนวทางของ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญญรัตน์ บำรุงราษฎร์ (2552, หน้า 73-77) ได้ ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า ระดับประสิทธิภาพของโรงเรียน พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มี ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการมีจุดหมายร่วม ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการเน้นการเรียนรู้

และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนวรรณ เพ็งพุ่ม (2553, หน้า 83) ได้ศึกษา ปัจจัยองค์การแห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จำแนกตามสถานภาพ โรงเรียน ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนประสพการณ์ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งของครูผู้สอน ระดับการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความคิดเห็นแตกต่างกันหลายประการ เช่น ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเชื่อมโยง คิด มอง หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานในภาพรวม มีวิธีการสื่อสารโน้มน้าวให้ผู้อื่นคล้อยตาม ซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนมีความเกี่ยวข้องกับความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ผู้บริหารโรงเรียนจะเป็นผู้วางแผน ตัดสินใจ วิจัยสั่งการ เป็นผู้ขับเคลื่อนการดำเนินงาน ครูมีหน้าที่ปฏิบัติงานการสอนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้คอยให้คำปรึกษา สนับสนุนในส่วนที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้แตกต่างกัน ส่วนครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทุกคนไม่ว่าจะปฏิบัติงานในโรงเรียนประเภทใดก็ตาม ต่างก็มีบทบาทภาระหน้าที่ไม่แตกต่างกัน ได้รับรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความตระหนักในงานว่าเป็นสิ่งสำคัญ มีแนวคิด หลักการ มีเกณฑ์มาตรฐานการพัฒนา ที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ถึงจะมีประสพการณ์ในการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรภรณ์ ศรีเมืองช้าง (2552, หน้า 83-85) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน จำแนกตามประเภทของการจัดการศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิศริย์ พงศ์กมลานนท์ (2551, หน้า 117-120) ได้ศึกษา ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี พบว่า 1) ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ผลการเปรียบเทียบความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา พบว่า 2.1) เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล โดยรวมมีระดับการดำเนินงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2.2) เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง โดยรวม มีระดับการดำเนินงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.3) เมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวม มีระดับการดำเนินงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.4) เมื่อจำแนกตามประสพการณ์การทำงาน โดยรวม มีระดับการดำเนินงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2.5) เมื่อจำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยรวม มีระดับการดำเนินงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญญรัตน์ บำรุงราษฎร์ (2552, หน้า 73-77) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า 1) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการคิดอย่างเป็นระบบ และด้านบุคคลมีความเป็นเลิศ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านรูปแบบวิธีการคิด 2) การเปรียบเทียบความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

พบว่า ด้านบุคคลมีความเป็นเลิศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นสูงกว่าส่วนด้านรูปแบบวิธีการคิด ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเรียนรู้อารมณ์ร่วมกันเป็นทีม และด้านการคิดอย่างเป็นระบบไม่แตกต่างกัน 3) การเปรียบเทียบความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคคลมีความเป็นเลิศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นสูงกว่าส่วนด้านรูปแบบวิธีการคิด ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเรียนรู้อารมณ์ร่วมกันเป็นทีม และด้านการคิดอย่างเป็นระบบไม่แตกต่างกัน

4. ประสิทธิผลโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครจำแนกตามสถานภาพ โรงเรียน ทั้งโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งของครูผู้สอน ระดับการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเชื่อมโยง คิด มอง หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานในภาพรวม มีวิธีการสื่อสารในมนำให้ผู้อื่นคล้อยตาม ซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนมีความเกี่ยวข้องกับประสิทธิผลโรงเรียน จะเป็นผู้ขับเคลื่อนการดำเนินงาน ครูมีหน้าที่ปฏิบัติงานการสอนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นผู้คอยให้คำปรึกษา สนับสนุน จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลโรงเรียนที่แตกต่างกัน ส่วนครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทุกคนไม่ว่าจะปฏิบัติงานในโรงเรียนประเภทใดก็ตาม ต่างก็มีบทบาทภาระหน้าที่ไม่แตกต่างกัน ได้รับรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความตระหนักในงานว่าเป็นสิ่งสำคัญ มีแนวคิด หลักการ มีเกณฑ์มาตรฐานการพัฒนาที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ถึงจะมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรภรณ์ ศรีเมืองช้าง (2552, หน้า 83-85) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน จำแนกตามประเภทของการจัดการศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของนฤมล บุญพิมพ์ (2553, หน้า 170-174) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียน กับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี พบว่า โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี มีระดับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ และการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ที่อยู่ต่างเขตพื้นที่การศึกษา มีระดับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของอิสริย์ พงศ์กมลานนท์ (2551, หน้า 117-120) ได้ศึกษา ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี พบว่า 1) ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยภาพรวม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ผลการเปรียบเทียบความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา พบว่า 2.1) เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล โดยรวมมีระดับการดำเนินงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2.2) เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง โดยรวม มีระดับการดำเนินงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.3) เมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวม มีระดับการดำเนินงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.4) เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม มีระดับการดำเนินงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2.5) เมื่อจำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยรวม มีระดับการดำเนินงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด 3 คู่แรก คือ วิสัยทัศน์ร่วม กับ การบริหารงานวิชาการ และการบริหารงานงบประมาณ ตัวแบบจากภายใน กับ การบริหารงานวิชาการ และ วิสัยทัศน์ร่วม กับ การบริหารงานบุคคล จากความสัมพันธ์พบว่า ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ทุกด้านมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิณฑิพงษ์ วรณศิริ (2551, หน้า 146-148) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียน กับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรส่งเสริมความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียน ด้านมีสมาชิกที่มีความเป็นเลิศ เพราะมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่นๆ

1.2 ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ด้านมีวิสัยทัศน์ร่วม มีตัวแบบจากภายใน มีการเรียนรู้เป็นทีม และมีการคิดเชิงระบบ มีค่าเฉลี่ยในระดับสูง นับว่าเป็นจุดแข็งในการบริหาร ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้เกี่ยวข้องควรนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก จึงเป็นข้อมูลที่จะดำเนินการให้โรงเรียนได้มุ่งส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารงานตามขอบข่ายงานให้ชัดเจน สามารถรองรับการกระจายอำนาจการบริหารมาสู่โรงเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อโรงเรียนให้มากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยถึงสภาพปัจจุบัน หรืออุปสรรคในการพัฒนาความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ เพื่อจะได้เป็นข้อมูลในการพัฒนาให้องค์กรมีความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2.2 ควรทำการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนที่ดีเด่น หรือประสบผลสำเร็จในด้านต่างๆ เพื่อจะนำไปปรับใช้กับโรงเรียนอื่นๆ

2.3 ควรทำการวิจัยความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน

2.4 ควรทำการยกระดับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน โดยอาศัยการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

- ทัศนวรรณ เพ็งพุ่ม. (2553). ปัจจัยองค์การแห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรธานี :
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- นฤมล บุญพิมพ์. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนกับประสิทธิผล
การบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กาญจนบุรี :
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้นฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พรเจริญ บัวพุ่ม. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของวิทยาลัยพยาบาล
สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2550). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 124 ตอนที่ 47 ก. หน้า 15.
24 สิงหาคม 2550.
- วัชรภรณ์ ศรีเมืองช้าง. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครพนม : มหาวิทยาลัยนครพนม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา
ให้คณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎหมายกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และ
วิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- อัญญรัตน์ บำรุงราษฎร์. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย